

ATTELOS:
E. Smilga te-
ātra muzejā uz-
stājas Līvānu
etnogrāfiskais
ansamblis «Si-
lava» un Sutru
laiku kapela
Jūlija Stikuta
vadībā:
kā dziļu vērt
un šķeterēt...
jaunie muzi-
kanti.

E. Smilga māja — muzejs Rīgā sagaida mūs ar sarmas piebīrušiem kokiem, kas izstāro dziļu mieru un klusumu. Taču šis miers un klusums ir tikai šķietams. Jo pavisam drīz pa piešņigušo taciņu dosies apmeklētāji, lai piepildītu balto aleju un muzeja zāles ar atdzīvinošu čalu.

Sākot ar 11. novembri, uz teātra muzeju nāk tie, kuriem interesē latviešu amatniecība un kultūra, jo vienā no zālēm mājvietu atradusi izstāde «Amats latvju kultūrā». Izstādes organizētāji: ražošanas apvienības «Dailrade» LMIC, LTF nodaļa «Austra», LNNK grupa ir parūpējušies, lai apmeklētājiem būtu interesanti. Tiek demonstrētas dokumentālās video filmas. Amatnieku stundās savu prasmī rāda dailamatnieki, leļļu salons «Paļa», dzied etnogrāfiskie ansambļi, uzstājas stāstnieki, kuri iepazīstina ar mūsu tautas dail-

amata un vēstures attīstību.

Katrā nozīmīgākajā pasākumā, kas notiek muzejā, skatītājus un clemīņus sagaida «mājas saimnieki» — Jaunatnes teātra aktieri — Anta Krūmiņa un Jānis Kalnups. 25. un 26. novembrī Anta un Jānis bija saimnieki Līvānu etnogrāfiskajam ansamblim «Silava». Kopā tika izdzīvoti četri koncerti, katrs savā īpašā noskaņā. Visi kopā — gan skatītāji, gan dziedātāji gāja rotaļās, kopā dziedāja, ieklausījās dzejas rindās un interesantajās lekcijās par latviešu ornamentiku, dainām un vēsturi. Patēlco ties lieliskajam kontaktam ar vakara saimniekiem, silaviešiem koncerti izvērsās brīvā improvizācijā, cieša un sirsnīga sapratnē ar publiku. Cilvēki pēc koncertiem pāca klāt, lai pateiktu savu paldies. (Daudzām sirmām māmuliņām, kuras Latgali atstājušas jaunības gados, tās bija tik-

šanās ar sava novada tautasdziesmām.) Prieks bija arī «Silavas» vadītājai Sandrai Prikuļei, ansambļa dalībniecēm, ka visu kopējais darbs cilvēkiem atnesis tik daudz prieka. Pašiem jaunākajiem Latgales dziesmu zinātājiem: Kristīnei, Edgaram, Elzai, Marekam un Vilnim tas bija liels un svarīgs dzīves notikums.

Ražošanas apvienības «Dailrade» Līvānu iecirkņa vadītāja Anna Prikuļe var tikai priecāties par savu dziedošo kolektīvu. Dziedot ir nākts pie atziņas, ka cilvēki dziedot savās domās un darbos kļūst labāki. Jo tas ļaunums, ko cilvēks cilvēkam padara ar rupju vārdu un ļaunu domu, ir ne mazāk kaitīgs kā ekoloģiski netīrs gaiss un ūdens. Cilvēkos nedrīkst kultivēt savstarpējo attiecību piesārņošanu ar naidu. Ceļot viens otru, mēs ceļam tautu. Ja pietrūks cilvēcis-

ko attiecību skaistuma, visi zinātnieku sasniegumi zaudēs jebkuru jēgu. Tāpēc ir prieks par dziedošiem cilvēkiem, jo nav nekā patiesāka par tautas dziesmu.

Jebkuras tautas folklorā ir visas cilvēces zelta fonds. Nedrīkst tam ļaut aiziet bojā. Visu laiku esam bijuši izšķērdīgi un tikai tagad mācāmies taupīt cilvēces attīstības garajā ceļā sakrātās garīgās vērtības.

Divas dienas Rīgā pagāja kā viena. Un visi ansambļa «Silava» dalībnieki atzīst: ja nebūtu šo divu lielisko vakara saimnieku Antas un Jāņa, viņu sirde siltuma un talanta, būtu daudzgrūtāk iejusties svešajā vidē.

Vienīgais alžandrījums, kas izskanēja no skatītāju puses, bija par sliktu reklāmu. Varēja redzēt, kā meitenes ar interesi vēroja prievīšu un jostu aušanu,

zēni — groza pišanu. Bija liela drūzmēšanās pie dzintarpstrādes galda un ādas apstrādes meistariem.

Braucot prom, silaviešus pavadīja labi ceļa vēlējumi un aicinājums silaviešus redzēt atkal. Pēdējais koncerts svētdienas vakarā piepildīja cilvēkus ar gaišu starojumu un pozitīvi uzlādēja turpmākam darbam.

Teātra muzejā izstādi «Amats latvju kultūrā» vēl varēs apskatīt līdz 10. decembrim. Sevišķi tas būtu vēlamā tiem, kam interesē dailamata nozares. Jaunieši šeit var smelties domu, ka skaistumu apkārt radām mēs paši, bet tas prasa lielu un rūpīgu darbu.

D. RASA
J. SALNAVIEŠA foto

Redaktors P. PIZELIS